

ПЕРСПЕКТИВИ ПОКРАЩАННЯ АДГЕЗІЇ СКЛОІНОМЕРНИХ ЦЕМЕНТІВ

Левченко Н.В.

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія»,

кафедра дитячої терапевтичної стоматології

з профілактикою стоматологічних захворювань

Склоіномерні цементи займають вагоме місце серед пломбувальних матеріалів, що використовуються у дитячій стоматології, завдяки виділенню фторидів, хімічній адгезії до твердих тканин зуба, відсутності токсичної дії на пульпу. Проте можливість розвитку вторинного карієсу та випадіння пломб з склоіномерних цементів спонукали дослідників розробляти нові адгезивні системи для них.

Сучасні склоіномерні цементи з праймером забезпечують вищу якість реставрацій, ніж склоіномерні цементи з кондиціонером. Проте, зважаючи на те, що самопротравлюючі адгезиви продемонстрували нижчу ефективність при пломбуванні композитами, ніж тотальне травління з традиційним адгезивом (Korkmaz, S. Gurgan, E. Firat, and D. Nathanson, 2010), ведуться дослідження *in vitro* з оцінки адгезії склоіномерних цементів при застосуванні різних адгезивних систем. Встановлено, що використання попереднього травління перед внесенням праймеру вірогідно підвищує силу адгезії наносклоіномера Ketak N100 (Farid S. El-Askarya and Mohammed S. Nassifb, 2011). Це підтверджується і тим, що традиційне пломбування наносклоіномером забезпечує нижчу адгезію, ніж компомером Diract Extra, що використовується з технікою тотального травління (Yilmaz Z.B; Zaki D., 2011). Проте для тимчасових зубів рекомендується більш безпечна техніка з незмиваємим кондиціонером.

Отже, перспективним для дитячої стоматології є порівняння *in vitro* адгезії наносклоіномеру з компомером, що використовується з незмиваємим кондиціонером, та використання у клінічній практиці наносклоіномерів після обережного травління твердих тканин ортофосфорною кислотою.